

KULCSKÉRDÉSEK A LITURGIÁVAL ÉS AZ EGYHÁZ HELYZETÉVEL KAPCSOLATBAN

Alapvető megfontolások az új miserendről, a II.
Vatikáni zsinatról, a zsinat utáni pápákról, a
hagyományhű katolikusok és a pápaság
viszonyáról

KULCSKÉRDÉSEK A LITURGIÁVAL ÉS AZ EGYHÁZ HELYZETÉVEL KAPCSOLATBAN

**Alapvető megfontolások az új miserendről, a
II. Vatikáni zsinatról, a zsinat utáni pápákról,
a hagyományhű katolikusok és a pápaság
viszonyáról**

Kapisztrán Szent János Kiadó

Budapest, 2015.

Ezen összeállítás eredetileg
angol nyelven jelent meg,
„Key Issues” címen, itt:
traditionalmass.org/issues

Az oldal szerkesztője
Anthony Cekada atya.

Ez egy kiadás előtt álló füzet kézírata
(utolsó módosítás: 2015.11.28. 00:48);
elképzeltető, hogy lesznek még benne javítások.
A mindenkori legfrissebb változat itt érhető el:
figyelji.de/a/kulcskerdesekre

Minden jog fenntartva.
© Kapisztrán Szent János Kiadó, 2015.
kapisztrankiado.hu

Tartalomjegyzék

1. Mi a baj az új misével?	7
2. Mi a baj a II. Vatikáni zsinattal? Gyakran ismételt kérdések.	8
2.1. 1. Mi a baj a II. Vatikáni zsinattal?	8
2.2. 2. Milyen korábban már elítélt tanításokat hirdetett meg a zsinat?	8
2.3. 3. Milyen tévtant hirdetett meg a zsinat az Egyház egységével kapcsolatban?	8
2.4. 4. Milyen tévtant hirdetett meg a zsinat az ökumenizmussal kapcsolatban?	9
2.5. 5. Milyen tévtant hirdetett meg a zsinat a vallásszabadsággal kapcsolatban?	9
2.6. 6. Milyen tévtant hirdetett meg a zsinat a kollegialitással kapcsolatban? .	10
2.7. 7. Mi a baj a II. Vatikáni zsinatból eredő fegyelmi előírásokkal?	10
2.8. 8. Mit jelent mindez?	10
2.9. 9. Lehetséges, hogy csak rosszul interpretálják a II. Vatikáni zsinatot? . .	10
3. Mi a helyzet a II. Vatikáni zsinat pápáival?	11
3.1. 1. Ha mindaz, ami itt le van írva, igaz, mit jelent mindez a II. Vatikáni zsinat pápáira nézve?	11
3.2. 2. Miért nem lehetnek valódi katolikus pápák és valódi katolikus püspökök?	12
3.3. 3. Miért nem adhat a Római Katolikus Egyház fennhatósága az egyetemes Egyház számára hamis tanításokat, hamis liturgikus gyakorlatokat és hamis fegyelmi rendet?	12
3.4. 4. Van-e fennhatóságunk arra, hogy azt mondjuk: a fent említett II. Vatikáni zsinati pápák nem valódi pápák?	12
3.5. 5. De miért nem „szűrhetjük meg”, amit a pápa tesz és mond, és fogadhatjuk el azt, ami katolikus, és utasíthatjuk vissza azt, ami nem katolikus? .	13
3.6. 6. De ha az édesapánk azt mondja, hogy tegyünk valami rosszat, engedetlennek kell lennünk vele szemben, de attól még az édesapánk marad. . .	14
3.7. 7. De mi a helyzet akkor, ha nem vagyunk biztosak benne, hogy a II. Vatikáni zsinat téves-e, illetve hogy II. János Pál valódi pápa-e vagy sem?	14
3.8. 8. II. János Pál pápasága nem csak vélemény kérdése?	14
3.9. 9. Volt-e hasonló eset a történelem során?	15
3.10. 10. Figyelmeztetett-e minket valaha bármelyik pápa arra, hogy esetleg egyszer eretnek kerülhet Péter trónusára?	15

4. Ellenszegülnek-e a pápai fennhatóságnak a tradicionalisták?	16
4.1. Rövid magyarázat	16
4.2. Összefoglalás	17
5. Függlék: Eretnekség és a pápai hivatal elvesztése	17
5.1. Matthaeus Conte a Coronata (1950)	18
5.2. III. Ince pápa (1198)	19
5.3. Szent Antoninus (†1459)	20
5.4. IV. Pál pápa (1559)	21
5.5. Bellarmin Szent Róbert (1610)	22
5.6. Ligouri Szent Alfonz (†1787)	22
5.7. I. Vatikáni zsinat (1869), Serapius Iragui (1959)	22
5.8. J. Wilhelm (1913)	23
5.9. Caesar Badii (1921)	23
5.10. Dominic Prümmer (1927)	24
5.11. F. X. Wernz, P. Vidal (1943)	24
5.12. Udalricus Beste (1946)	25
5.13. A. Vermeersch, I. Creusen (1949)	25
5.14. Eduardus F. Regatillo (1956)	26

Mi a baj az új misével?

(Ezen szakasz forrása Donald J. Sanborn püspök úr „*Vatican II, the Pope and the Mass*” című cikke.)

Többek között az a baj vele, hogy a II. Vatikáni zsinat liturgiai változásai a zsinat – alább bővebben kifejtett – tévedéseit tükrözik a következő témákkal kapcsolatban:

1. az Egyház egysége;
2. ökumenizmus;
3. vallásszabadság;
4. kollegialitás.

Az új liturgia ökumenikus liturgia, és arra törekszik, hogy eltöröljön minden olyan tanítást, ami határozottan katolikus, és hogy a katolikus liturgiát olyan istentiszteleti formává változtassa át, melyet egyetlen protestáns sem találna sértőnek. Ez emberközpontú istentisztelet, mely megfosztatott minden természetfelettire utaló szimbolizmustól.

VI. Pál *Ordo Missæ*-je (azaz miserendje) ártalmas liturgikus előírás, mivel

1. A misének eretnek meghatározását tartalmazza.
2. Azzal a kifejezett céllal állították össze, hogy ökumenikus liturgiát hozzanak létre, mely kedvére van a protestánsoknak, megfosztatott a katolikus igazságoktól a papság vonatkozásában, a mise szent áldozatával kapcsolatban, és Krisztusnak a szent Eucharishtiában való valóságos jelenlétével kapcsolatban.
3. Hat protestáns lelkész segítségével és beleszólásával hozták létre – ebből is kitűnik az eretnek szellemiség, melyben az új mise fogant és formálódott.
4. Szerzői az imádságokból és az olvasmányokból **szisztematikusan kitörölték**¹ azokat a tanokat, melyek sértőek lennének az eretnekekre nézve.
5. Mind a kihagyásokkal, mind szimbolizmusával és mozdulataival **eretnekségeket és tévedéseket tanít**² a papság, a mise szent áldozata és a szent Eucharishtiában valóságosan jelen lévő Krisztussal kapcsolatban.

Ráadásul legnagyobb valószínűség szerint érvénytelen is, még hozzá a misét celebráló papban előidézett hibás szándék miatt, illetve amiatt, hogy – legalábbis a népnyelvi

¹Lásd: <http://figyelji.de/az/imakra>

²Lásd: <http://figyelji.de/az/intervenciora>

fordításokban – Krisztusnak az átváltoztatási formulában kiejtett szavait istenkáromló módon megváltoztatták.

Mi a baj a II. Vatikáni zsinattal? Gyakran ismételt kérdések.

(Ezen szakasz forrása Donald J. Sanborn püspök úr „*Vatican II, the Pope and the Mass*” című cikke.)

1. Mi a baj a II. Vatikáni zsinattal?

A II. Vatikáni zsinat olyan tanokat hirdetett meg, melyeket az Egyház korábban már elítélt, és olyan fegyelmi rendelkezéseket hozott, melyek szemben állnak az Egyház tanításával és állandó gyakorlatával.

2. Milyen korábban már elítélt tanításokat hirdetett meg a zsinat?

Négy nagy tévedése van a következők vonatkozásában:

1. az Egyház egysége
2. ökumenizmus
3. vallásszabadság
4. kollegialitás.

3. Milyen tévtant hirdetett meg a zsinat az Egyház egységével kapcsolatban?

A II. Vatikáni zsinat eretnekséget tanít az Egyház egységével kapcsolatban; nevezetesen azt, hogy Krisztus Egyháza nem azonosítható kizárólagos módon a Katolikus Egyházzal, hanem csupán *létezik* abban. Ezt az eretnek tant elsődlegesen a *Lumen Gentium* kezdetű enciklika tartalmazza, és eretnek jelenségét megerősítik VI. Pálnak és utódainak nyilatkozatai, különösen az [1983-as Egyházi Törvénykönyv](#),³ az 1992-es [Communionis Notio kezdetű levél](#)⁴ valamint az [Ökumenikus Direktórium](#).⁵

³ Lásd: <http://figyelji.de/a/kanonjogra>

⁴ Lásd: <http://figyelji.de/a/notiora>

⁵ Lásd: <http://figyelji.de/a/direktoriumra>

Mindez szemben áll a Katolikus Egyház tanításával, melyet legfőképp XIII. Leó pápa *Satis Cognitum* kezdetű enciklikája,⁶ XI. Pius pápa *Mortalium Animos* kezdetű enciklikája⁷ és XII. Pius pápa *Mystici Corporis* kezdetű enciklikája⁸ tartalmaz, továbbá az ún. „ágelméletről” született elítélő nyilatkozatok, melyeket a Szent Officium adott ki IX. Pius pápa idején.

4. Milyen tévtant hirdetett meg a zsinat az ökumenizmussal kapcsolatban?

A II. Vatikáni zsinat tanítása az ökumenizmussal kapcsolatban, mely azt állítja, hogy a nemkatolikus vallások az „üdvösség eszközei”, nyíltan eretnek. E tan közvetlenül szemben áll az Egyház tanításával, miszerint a Katolikus Egyházon kívül nincs üdvösség, melyet IX. Pius pápa a „legismertebb katolikus dogmának” nevezett. Ráadásul az ökumenikus praxis, melyekhez eme eretnek tan vezetett, közvetlenül szemben áll XI. Pius pápa *Mortalium Animos* kezdetű enciklikájában leírtakkal.

5. Milyen tévtant hirdetett meg a zsinat a vallásszabadsággal kapcsolatban?

A II. Vatikáni zsinat tanítása a vallásszabadsággal kapcsolatban, melyet a *Dignitatis Humanæ*⁹ tartalmaz, majdnem szóról szóra azt a tant állítja, melyet elítélt VII. Pius pápa a *Post Tam Diuturnas*ban, XVI. Gergely pápa a *Mirari Vos*ban, IX. Pius pápa a *Quanta Curában*¹⁰ és XIII. Leó pápa a *Libertas Præstantissimumban*.¹¹ A II. Vatikáni zsinat vallásszabadságról szóló tanítása ezen kívül szemben áll Jézus Krisztus egész társadalom feletti királyságával is, melyet XI. Pius pápa *Quas primas*¹² kezdetű enciklikája fejt ki, továbbá szemben áll az Egyház civil társadalommal kapcsolatos állandó hozzáállásával és gyakorlatával is.

---

⁶ Lásd: <http://figyelji.de/a/satisra>

⁷ Lásd: <http://figyelji.de/a/mortaliumra>

⁸ Lásd: <http://figyelji.de/a/mysticire>

⁹ Lásd: <http://figyelji.de/a/dignitatisra>

¹⁰ Lásd: <http://figyelji.de/a/quanta-curara>

¹¹ Lásd: <http://figyelji.de/a/libertasra>

¹² Lásd: <http://figyelji.de/a/quas-primasra>

6. Milyen tévtant hirdetett meg a zsinat a kollegialitással kapcsolatban?

A II. Vatikáni zsinat kollegialitásról szóló tanítása megváltoztatja a Katolikus Egyház monarchikus szervezetét, mellyel az Isteni Megváltó ruházta őt fel. A II. Vatikáni zsinat tanítása – amit az 1983-as kánonjog is megerősít –, mely azt állítja, hogy az egyház legfőbb fennhatóságának alanya (birtokosa) a püspöki kollégium a pápával együtt, ellentétes a Firenzei és az I. Vatikáni zsinat által meghatározott tanítással.

7. Mi a baj a II. Vatikáni zsinatból eredő fegyelmi előírásokkal?

Az 1983-as Egyházi Törvénykönyv tartalmazza a II. Vatikáni zsinat Egyházzal kapcsolatos fent említett eretnekségét. Emellett megengedi az Oltáriszentséggel szembeni szentségtörést azáltal, hogy engedélyezi, hogy nem katolikusok magukhoz vegyék, ami halálos bűn. Továbbá engedélyezi a *communicatio in sacrist* (közös, nyilvános istentiszteletet) nem katolikusokkal, mely szintén halálos bűn, továbbá az 1993-as *Ökumenikus Direktórium* engedélyezi az ökumenikus gyakorlatokat, melyekről az Egyház mindig is azt tanította, hogy halálos bűnök.

8. Mit jelent mindez?

Azt jelenti, hogy a II. Vatikáni zsinat és az azt követő reformok új vallást adtak nekünk; egy vallást, ami lényegileg eltér a Római Katolikus hittől, melyet Krisztus alapított. A reformerek lényegileg megváltoztatták a vallás három fő komponensét: a tanítást, az istentiszteletet és a fegyelmet. Ennek eredményeképp a reformerek az *ökumenizmus vallását* hirdetik a Római Katolikus vallás helyett, amely mindig is azt tanította: egyedül ő az egyetlen és igaz hit, és minden más vallás hamis. A II. Vatikáni zsinat vallása olyan tanokat tanít, melyeket az egyház a múltban már elítélt. Természetüket tekintve protestáns szertartásokat és szabályokat vezetett be.

Ennek eredményeként a vallást, melyet a katolikusok a helyi plébániájukon és az iskoláikban találnak, bár névleg katolikus, valójában egy új, nemkatolikus vallás, melyet a Katolikus Egyház már elítélt.

9. Lehetséges, hogy csak rosszul interpretálják a II. Vatikáni zsinatot?

Nem. E zsinat eretnek természetét megerősítik a következők:

1. a doktrinális értelmezés, melyet VI. Pál és utódai adtak a II. Vatikáni zsinatnak a rendeleteikben, enciklikáikban, katekizmusaikban, stb.;
2. a förtelmek sora, melyet II. János Pál követett el Isten első parancsolata ellenében az ökumenikus szertartások formájában, melyek hamis istentiszteletet jelentenek, ráadásul egyes esetekben akár pogány istenek tiszteletét is;
3. a Szent Liturgiának olyan módon történő megváltoztatása, mely által a katolikus mise helyébe protestáns úrvacsora került;
4. a szentségek anyagának és formájának olyan módon való megmásítása, hogy sok közülük – de legfőképpen a szent Eucharisztia és a papi rend szentsége – kétséges érvényességűvé vagy érvénytelenné vált;
5. olyan szabályok kihirdetése – főleg az 1983-as Egyházi Törvénykönyvben, illetve az Ökumenikus Direktóriumban –, melyek jóváhagyják a szent Eucharisziával és a házasság szentségével szembeni szentségtörést, és melyek elméleti alapja az Egyház egységével kapcsolatos eretnekségekre utal;
6. a házasság szentségének botrányos kigúnyolása azáltal, hogy hamis okokból ki-mondják házasságok érvénytelenségét, mely végső soron a házasság felbonthatatlansága szent tanításának elhagyását jelenti;
7. az, hogy II. János Pál közösségben van nyílt eretnekekkel, hogy magát nyíltan közösségbe valónak vallotta nem katolikus szektákkal, és elismerte szakadár és lutheránus püspökök apostoli küldetését, mely cselekedetek mind lerombolják a hitbéli egységet. Még a Koránt is megcsókolta, ami pedig nyíltan tagadja a Megtestesülést és a Szentháromságot. Továbbá nyilvánosan imádkozott azért, hogy Keresztelő Szent János védje meg az iszlámot.

Mi a helyzet a II. Vatikáni zsinat pápáival?

1. Ha mindaz, ami itt le van írva, igaz, mit jelent mindez a II. Vatikáni zsinat pápáira nézve?

Ez azt jelenti: lehetetlen, hogy ők valódi katolikus pápák legyenek.

2. Miért nem lehetnek valódi katolikus pápák és valódi katolikus püspökök?

Azért nem lehetnek valódi katolikus pápák, mert lehetetlen, hogy a Római Katolikus Egyház fennhatósága – mely Krisztus fennhatósága – az egyetemes Egyház számára hamis tanokat, hamis liturgikus gyakorlatokat és hamis fegyelmi rendet adjon.

3. Miért nem adhat a Római Katolikus Egyház fennhatósága az egyetemes Egyház számára hamis tanításokat, hamis liturgikus gyakorlatokat és hamis fegyelmi rendet?

Pontosan azért, mert ez Krisztus fennhatósága. A pápát a Szentlélek segíti a dogmák és erkölcsi szabályok kihirdetésében és a liturgikus törvények és lelkipásztori szabályok elrendelésében. Ugyanúgy, ahogyan elképzelhetetlen, hogy Krisztus e tévedéseket hirdesse vagy ezeket a bűnös fegyelmi rendeleteket hozza, az is elképzelhetetlen, hogy a segítség, melyet az Egyháznak a Szentlélek által ad, megengedjen ilyen dolgokat. Ezért az, hogy a II. Vatikáni zsinat pápái e dolgokat megtették, biztos jele annak, hogy nincsenek birtokában Krisztus fennhatóságának. A II. Vatikáni zsinat tanításai illetve a belőle származó reformok szemben állnak a hittel, és veszedelmesek az örök üdvösségünkre nézve. De mivel az Egyház fogyatkozhatatlan és tévedhetetlen, nem adhat a hívek számára olyan tantételeket, törvényeket, liturgiát és fegyelmet, melyek szemben állnak a hittel és veszedelmesek az örök üdvösségünkre nézve. Ezért hát arra a következtetésre kell jutnunk, hogy ez a zsinat és reformjai nem az Egyháztól, azaz a Szentlélektől származnak, hanem az Egyházba befurakodott gonosz befolyástól. Ebből az következik, hogy azok, akik ezen ártalmas zsinatot és ezen káros reformokat kihirdették, mindezt nem az Egyház fennhatóságával tették, ami Krisztus fennhatósága. Ebből viszont le kell vonnunk a következtetést: azon állításuk, hogy ők ezen fennhatóságot birtokolják, minden látszat ellenére hamis – még akkor is, ha látszólag érvényes módon pápává választották őket.

4. Van-e fennhatóságunk arra, hogy azt mondjuk: a fent említett II. Vatikáni zsinati pápák nem valódi pápák?

Nincsen rá fennhatóságunk, hogy jogi hatállyal kinyilvánítsuk ezt. Másrészt viszont mint katolikusoknak kötelességünk összehasonlítani a II. Vatikáni zsinat tanítását a Katolikus Egyház tanításával. A hit erénye megköveteli, hogy így tegyünk, mivel a hit természetfe-

letti bölcsesség, és ebből következően megköveteli, hogy minden összhangban legyen vele. Ha nem végezzük el ezt az összehasonlítást, nincsen meg bennünk a hit erénye. Ha úgy találjuk, hogy a II. Vatikáni zsinat tanításai nincsenek összhangban a katolikus hit tanításával, kötelességünk a II. Vatikáni zsinatot visszautasítani, és kötelességünk levonni a következtetést, hogy azok, akik azt kihirdették, nem rendelkeznek Krisztus fennhatóságával. Máskülönben a hittelt szemben álló tévedéshez való ragaszkodásunk lerombolná bennünk a hit erényét, és végül eretnekekké válnánk. Hasonlóan, ha eljátszanánk a gondolattal, hogy a Katolikus Egyház képes volt hamis tanokat, ártalmas istentiszteletet és fegyelmi szabályokat kihirdetni, eretnekek lennénk. Ezért magánemberként arra a következtetésre jutni, hogy II. János Pál eretnek és valójában hitehagyott, nem a pápa „elítélése” abban az értelemben, ahogyan a kifejezést a kánonjogászok és a teológusok használják. Ami azt illeti, ha teljesen elképzelhetetlen lenne, hogy egy pápa eretnekségbe eshet, akkor miért beszél olyan sok teológus erről a lehetőségről és ennek következményeiről?

5. De miért nem „szűrhetjük meg”, amit a pápa tesz és mond, és fogadhatjuk el azt, ami katolikus, és utasíthatjuk vissza azt, ami nem katolikus?

Azért, mert ha II. János Pál a pápa, akkor engedelmeskednünk kell neki. Az a feltételezés, miszerint lehetséges volna, hogy a pápa hamis tanokat hirdessen, és olyan egyetemes szabályokat rendeljen el, melyek ártalmasak, már eleve eretnekség azzal a tanítással szemben, mely szerint a Katolikus Egyház tévedhetetlen ezen kérdésekben. Elképzelhetetlen, hogy valakit az Egyház egyetemes tanításának vagy egyetemes fegyelmének követése vezessen tévútra és juttasson a pokolra. Ha ez lehetséges volna, az embernek arra a következtetésre kellene jutnia, hogy a Római Katolikus Egyház nem az igaz Egyház, hanem csak egy emberi szervezet, mint bármelyik másik hamis egyház. Továbbá az Egyház tanításainak ilyen módon való megszűrése tulajdonképpen önmagunk pápai trónra emelését jelentené, hiszen inentől kezdve az egyes tanokhoz való ragaszkodásunkhoz nem az Egyház fennhatósága szolgáltatná az alapot, hanem az, ahogyan saját magunk „megszűrtük” ezeket a tanokat és elfogadtuk azokat.

6. De ha az édesapánk azt mondja, hogy tegyünk valami rosszat, engedetlennek kell lennünk vele szemben, de attól még az édesapánk marad.

Először is a biológiai apaság ténye sohasem változhat meg, mivel az a *fizikai nemzésen* alapul. De a *lelki* atyaság ténye megváltozhat, mivel ez a *lelki* nemzésen alapul. Így a pápa például lemondhatna a pápai trónról, és akkor többé már nem lenne a katolikusok lelki atyja. Tehát az analógia nem áll.

De még fontosabb, hogy ez az érv – melyet gyakran használ a Szent X. Pius Testvériség és mások is – más szempontból sem állja meg a helyét. Ha a pápa egy bizonyos személynek egy bizonyos utasítást adna, amely ártalmas (például, hogy szentségtelenítsen meg egy feszületet), az érv igaz lenne, mivel ez esetben a pápa utasítása nem érintené az Egyház egész gyakorlatát, és ezért ez nem érintené az Egyház fogyatkozhatatlanságát. De ha egy olyan általános érvényű törvényt hozna, miszerint mostantól minden katolikus szentségtelenítse meg a feszületeket, akkor onnantól már maga az Egyház fogyatkozhatatlansága forogna kockán. Hiszen hogyan is hozhatna Krisztus Egyháza ilyen törvényt?! Nemde a pokolba vezetné ez esetben az összes lelket? Az, hogy II. János Pál olyan általános törvényeket hozott, melyek előírják, vagy akárcsak megengedik a rosszat, az Egyház fogyatkozhatatlanságának megsértésére.

Ezért a Testvériség érve nem alkalmazható az Egyház jelen krízisére.

7. De mi a helyzet akkor, ha nem vagyunk biztosak benne, hogy a II. Vatikáni zsinat téves-e, illetve hogy II. János Pál valódi pápa-e vagy sem?

Ilyen kétség esetén az ember köteles az előljárójáról a lehető legjobbat feltételezni. Ebben az esetben el kell fogadnunk a II. Vatikáni zsinat összes tanítását, az új liturgiát és az új fegyelmi rendelkezéseket, továbbá kötelességünk elismerni II. János Pált igazi katolikus pápának.

8. II. János Pál pápasága nem csak vélemény kérdése?

Egyáltalán nem. Az örök üdvösségünk a római pápának való alávetettségtől függ. Ezért II. János Pál pápaságának kérdése döntő fontosságú, és tisztáznunk kell lelkiismeretünkkel vagy egyik, vagy másik irányba. Ha arra a következtetésre jutunk, hogy a II. Vatikáni

zsinat szemben áll az Egyház tanításával, akkor vissza kell utasítanunk II. János Pál valódi pápaként való elismerését.

Ha arra a következtetésre jutunk, hogy a II. Vatikáni zsinat a katolikus hitnek nem lényegi megváltoztatása, akkor el kell fogadnunk őt valódi pápának, és követnünk kell abban, amit parancsol nekünk.

Az a katolikus, aki közömbös azzal kapcsolatban, hogy II. János Pál pápa-e vagy sem, egyáltalán nem is katolikus; inkább a skizma szellemisége hatja őt át és a fennhatóság megtagadása.

A nagy nyugati egyházszakadás idején, mely során hárman állították, hogy ők a pápai trón birtokosai, Ferreri Szent Vince elítélte azokat, akik közömbösek voltak azzal kapcsolatban, ki a valódi pápa.

9. Volt-e hasonló eset a történelem során?

Kr. u. 428-ban Konstantinápoly katolikus pátriárkája magáévá tette az eretnekséget, mely szerint Miasszonyunk nem volt Isten anyja. Miután ezt a szószékről prédikálta, a katolikusok semmiféle közösséget nem vállaltak övele, nem jártak miséire, és azt mondták: „van császáruk, de nincs püspökünk”. És mindez még azelőtt volt, hogy hivatalosan kiközösítette volna őt az Egyház.

Bár ez az eset püspökkel történt és nem pápával, az alapelv ugyanaz. Az eretnekség hirdetése összeegyeztethetetlen Krisztus nyáj fölötti fennhatóságának birtoklásával. Ha ez igaz volt Nestorius püspökkel kapcsolatban, még inkább igaz arra, akinek az egész nyáj gondját kell viselnie.

10. Figyelmeztetett-e minket valaha bármelyik pápa arra, hogy esetleg egyszer eretnek kerülhet Péter trónusára?

IV. Pál pápa 1559-ben attól tartva, hogy egy protestánst emelnek a pápai trónra, *Cum Ex Apostolatus Officio* kezdetű bullájában elrendelte, hogy amennyiben olyan személyt választanának pápává, aki eltért a katolikus hittől, vagy bármilyen eretnekségbe esett, akkor a megválasztása semmis, jogilag érvénytelen, hiábavaló. Továbbá azt is elrendelte, hogy ilyen személyt nem szabad pápának tekinteni még akkor sem, ha elfoglalta hivatalát, trónra emelték, és bírja minden hívő tiszteletét és engedelmisségét.

Ellenszegülnek-e a pápai fennhatóságnak a tradícionálisták?

(Ez a szakasz kivonatolt részlet Anthony Cekada atya „A hagyományhű katolikusok, a tévedhetetlenség és a pápa” című cikkéből.)¹³

Azok a katolikusok, akik újonnan kerülnek be a tradícionista mozgalomba, néha attól tartanak, hogy ellenszegülnek a pápai fennhatóságnak. Igaz ez?

Nem. Sok tradícionista csoporttal szemben mi nem hisszük, hogy az ember egyidejűleg elfogadhatja azt a két állítást, hogy (1) az Egyházban végbement változások rosszak voltak, és hogy (2) a pápák, aki kihírdették ezen változásokat, továbbra is birtokolják a Krisztustól származó fennhatóságot.

Mindkét feltevés nem lehet igaz; az Egyház fennhatósága *nem tud* rosszat vagy tévedést közvetíteni.

De amint elismerjük azt a nyilvánvaló tényét, hogy a II. Vatikáni zsinat változásai *valóban* károsak voltak a lelkekre nézve, csak egyetlen ésszerű magyarázat marad: akik e változásokat kihírdették, VI. Páltól kezdve, vagy *elvesztették* a valódi fennhatóságukat, vagy *soha nem is volt* erre fennhatóságuk.

Rövid magyarázat

Hogyan lehetséges ez? Az érvelés a következő:

1. A hivatalosan szentesített II. Vatikáni zsinati és azutáni tanítások és törvények tévedéseket foglalnak magukban, és/vagy ártalmas dolgokra buzdítanak.
2. Mivel az Egyház fogyatkozhatatlan, tanítása nem változhat meg; és mivel tévedhetetlen, törvényeiből nem származhatnak ártalmas dolgok.
3. Ezért lehetetlen, hogy ezen tévedések és ártalmas dolgok – melyeket hivatalosan szentesített a II. Vatikáni zsinat illetve a II. Vatikáni zsinat utáni tanítás és szabályok – az Egyház fennhatóságától származhattak volna.
4. Azoknak, akik efféle téves tanításokat és ártalmas dolgokat hirdetnek meg, valahogyan híján kell lenniük az Egyház valódi fennhatóságának.

---

¹³ Lásd: <http://figyelji.de/az/amr-03-ra>

5. Kánonjogászok és teológusok azt tanítják, hogy a hittől való elpártolás, ha nyílttá válik, az egyházi tisztség (fennhatóság) automatikus elvesztését vonja maga után. Ezen elvet még a pápára is alkalmazzák, ha ő személyében eretnekké válik. (Lásd alább, az „Eretnekség és a fennhatóság elvesztése” című fejezetben.)
6. Még pápák is elismerték annak lehetőségét, hogy egy napon eretnek kerülhet Péter trónusára. IV. Pál elrendelte, hogy ilyen pápa megválasztása érvénytelen lenne, és [az érvénytelenül megválasztott pápának] semmilyen fennhatósága nem lenne.
7. Mivel az Egyház *fogyatkozhatatlan*, de egy pápa egyénileg elpártolhat a hittől (ahogyan még inkább egy egyházmegyés püspök is elhagyhatja azt), a felsorolt II. Vatikáni zsinat utáni tévedésekre és ártalmas dolgokra adható legjobb magyarázat szerint ezen intézkedések olyan egyénektől származtak (származnak), akik annak ellenére, hogy a Vatikánban és az egyházmegyés székesegyházakban laknak, valójában nem rendelkeztek (rendelkeznek) tényleges egyházi fennhatósággal.

Összefoglalás

Maga a Hit kötelez bennünket annak kijelentésére, hogy azok, akik ezen tévedéseket tanították, illetve ezen ártalmas törvényeket kihirdették, rendelkezzenek bár látszólag bármilyen fennhatósággal, *valójában nem rendelkeznek a Katolikus Egyház fennhatóságával*. Csak ily módon őrizhető meg a Katolikus Egyház fogyatkozhatatlansága. Ezért katolikusként, akik hisszük, hogy az Egyház fogyatkozhatatlan és tévedhetetlen, vissza kell utasítanunk és ellent kell mondanunk annak az állításnak, hogy VI. Pál és utódai valódi pápák lennének. Másrészt viszont az Egyház fennhatóságára hagyjuk azt, hogy – ha egyszer majd újra rendesen fog működni – hatóságilag kimondja: ezek az állítólagos pápák valójában nem voltak pápák. Mi ugyanis egyszerű papokként végső soron nem hozhatunk ellentmondást nem tőrő ítéleteket sem tanbéli, sem jogi kérdésekben, melyek a hívők lelkiismeretét köteleznék.

Függelék: Eretnekség és a pápai hivatal elvesztése

Katolikusok számára, akiknek megtanították a pápai tévedhetetlenség tanát, talán meglepőnek tűnhet, hogy a pápa mint egyéni tanító mindazonáltal eretnekségbe eshet és automatikusan elveszítheti hivatalát. Elkerülendő, hogy valaki azt higgye: ez az elv csak

tradíionalista „fanatikusok” képzelgése, vagy legjobb esetben is csak egy kisebbségi álláspont, melyet egy vagy két jelentéktelen katolikus szerző vall, felidézünk néhány pápa, szent, kánonjogász és teológus tollából származó szöveget.

A laikus olvasóknak talán nem ismerősek a *Coronata*, *Iragui*, *Badii*, *Prümmer*, *Wernz*, *Vidal*, *Beste*, *Vermeersch*, *Creusen* és *Regatillo* nevek. Ezen papok a II. Vatikáni zsinat előtt szakterületükön nemzetközileg elismert tekintélynek számítottak.¹⁴ Idézeteink az ő terjedelmes kánonjogi és dogmatikus teológiai értekezéseiből származnak.

Matthaeus Conte a *Coronata* (1950)

III. A primátus [azaz pápaság] hivatalára történő kinevezés

”

1°. E kinevezéshez az *isteni törvény* megköveteli a következőket: (a) csak olyan embert lehet kinevezni, aki rendelkezik az értelem használatával – már csak a felszentelés miatt is, amit a pápának meg kell kapnia ahhoz, hogy a papi rend hatalmával rendelkezzen. Ez szükséges feltétele magának a kinevezés érvényességének.

A kinevezés érvényességéhez az is szükséges, hogy a kinevezett az Egyház tagja legyen. Így tehát az eretnekek és hitehagyók (legalábbis a nyilvánosak)

”

ki vannak zárva. [...]

¹⁴ A fordítók megjegyzése: Az itt felsorolt szerzők közül legalább *Coronata*, *Prümmer*, *Beste*, *Vermeersch* és *Creusen* szerzők munkái itthon is fontos referenciának számítanak. A hivatkozott művek megtalálhatóak például a Pázmány Péter Katolikus Egyetem könyvtárában. A (latin nyelvű) idézeteket megkerestük és az angol fordítást ellenőriztük. Nem találtunk eltérést.

2° A római pápa hivatalának elvesztése.

”

Ez többféle módon előfordulhat: [...] c) Közismert eretnokség. Néhány szerző tagadja a *feltételezést*, hogy a római pápa valóban eretnekké válhat.

Viszont nem lehet bizonyítani, hogy a római pápa mint egyéni tanító ne eshetne eretnokségbe – például úgy, hogy makacsul tagad egy korábban már definiált dogmát. Efféle bűnre való képtelenséget soha, sehol nem ígért neki Isten. Valóban, III. Ince pápa kifejezetten megengedi, hogy ilyen eset előfordulhat. Ha ilyen helyzet valóban előállna, [a római pápa] az isteni törvényből fakadóan tényleg elveszítené a hivatalát, még hozzá bármiféle (akárcsak értelmező/magyarázó jellegű) ítélet nélkül. Aki ugyanis nyilvánosan eretnokséget vall, az kívül helyezi magát az Egyházon, és nem valószínű, hogy Krisztus fenntartaná Egyháza Primátusát [azaz a pápai hatalmat] valakiben, aki ennyire méltatlan. Ezért ha a római pápa eretnokséget vallana, elveszítené a fennhatóságát, már azelőtt, hogy bármiféle elítélő ítélet születne ellene (ami lehetetlen lenne).¹⁵

”

III. Ince pápa (1198)

Emiatt a hit olyanannyira szükséges számomra, hogy míg más bűnökkel kapcsolatban egyedül Isten a bírám, egyedül a hit ellen elkövetett bűn miatt ítélni meg engem az egyház. Mert »aki pedig nem hiszen, már elítéltetett«.¹⁶

”

”

Ti vagytok a Föld sója ... még kevésbé dicsekedhet a római pápa, mivel ő megítélhető az emberek által – vagy inkább megmutatható, hogy megítéltetett, ha nyilvánvalóan »elveszti az ízét« az eretnokség által. Mert aki pedig nem hiszen, már elítéltetett.¹⁷

”

”

¹⁵ CORONATA, M. Conte a. *Institutiones Iuris Canonici*. Rome: Marietti 1950. 1:312, 316. (Kiemelés tőlem.)

¹⁶ III. Ince pápa, *Sermo 4: In Consecratione* PL 218:656

¹⁷ III. Ince pápa, *Sermo 4: In Consecratione* PL 218:670

Szent Antoninus (†1459)

Abban az esetben, ha a pápa eretnekké válna, pusztán e tény által és minden egyéb ítélet nélkül az Egyháztól elválasztva találná magát. A testtől elválasztott fej mindaddig, amíg elválasztva marad, nem tud ama testnek feje lenni, amelytől elválasztott.

Tehát egy pápa, akit az eretnokség az Egyháztól elválasztott, pusztán ezen ténynél fogva megszűnne az Egyház feje lenni. Nem lehet eretnek és maradhat pápa egyszerre, ugyanis az Egyházon kívül van, és így nem birtokolhatja az Egyház kulcsait.¹⁸

---

¹⁸Szent Antoninus, *Summa Theologica*, idézve az *Actes de Vatican I*-ben. V. Frond kiadás.

IV. Pál pápa (1559)

Továbbá ha valaha megtörténne, hogy bármelyik püspök – akár olyan is, aki mint érsek, pátriárka vagy prímás tevékenykedik –, vagy a római egyház valamely bíborosa vagy legátusa (ahogy fent már említettük), vagy akár a római pápa (akár bíborosi kinevezése előtt, akár római pápává kinevezése előtt) előzőleg eltért a katolikus hittől, vagy bármilyen eretnokségbe esett, [törvénybe iktatjuk, elrendeljük, megállapítjuk és meghatározzuk, hogy]:

- Egy efféle előléptetés vagy megválasztás önmagában [jellegénél fogva] semmis, jogilag hatástalan és érvénytelen, még akkor is, ha minden bíboros beleegyezésével és egyhangú egyetértésével történik.
- Egy efféle előléptetést vagy megválasztást nem lehet érvényesnek tekinteni, és nem válhat érvényessé sem a hivatal felvétele által, sem a felszentelés által, sem az azt követő adminisztráció által, sőt még magának a római pápának minden hívő tisztelete és engedelmessége közepette történő vélt trónra emelése által sem.
- Bármennyi idő is telne el az előzőleg felvázolt helyzetben, egy efféle előléptetést vagy megválasztást az idő múlása miatt sem lehet egyáltalán, még részlegesen sem legitimnek tekinteni...
- Az ily módon előléptetett vagy megválasztott személyek minden egyes szava, cselekedete, törvénye és kinevezése – és valójában bármi, ami ezekből származik – nélkülözni fogja az erőt, és semmilyen stabilitást vagy jogi hatalmat nem ad egyáltalán senkinek sem.
- Azok, akiket így léptettek elő vagy választottak meg, pusztán e ténynél fogva és minden további nyilatkozat meghozatalának szükségessége nélkül legyenek megfosztva minden méltóságtól, állástól, címtől, fennhatóságtól, hivataltól és hatalomtól.¹⁹

¹⁹ IV. Pál pápa, *Cum ex apostolatus officio* bulla 1559. február 16.

Bellarmin Szent Róbert (1610)

” Egy pápa, aki nyíltan eretnek, automatikusan (*per se*) megszűnik pápának és főnek lenni, ugyanúgy, ahogyan automatikusan megszűnik kereszténynek és az Egyház tagjának lenni. Amiért is az Egyház ítéletet hozhat felette és megbüntetheti. Ez az összes régi egyházatya tanítása, akik azt tanítják, hogy a nyílt eretnekek azonnal elveszítenek minden joghatóságot.²⁰ ”

Ligouri Szent Alfonz (†1787)

” Ha valaha egy pápa mint magánszemély eretnekségbe esne, ugyanakkor a pápaságtól is elesne.²¹ ”

I. Vatikáni zsinat (1869), Serapius Iragui (1959)

” Mit lehetne mondani, ha a római pápa eretnekké válna? Az I. Vatikáni zsinaton feltették a következő kérdést: a római pápa magánemberként eshet-e nyílt eretnekségbe?

A válasz így hangzott: »Szilárdan bízva a természetfölötti gondviselésben úgy gondoljuk, hogy elég valószínű: ilyen soha nem fog megtörténni. De Isten nem hagy cserben minket a szükség idején. Amiért is ha Ő Maga meg is engedne egy ekkora gonoszságot, akkor az ennek kezelésére szolgáló eszközök sem hiányoznának.«²²

” A teológusok ugyanígy válaszolnak. Nem tudjuk bizonyítani, hogy egy ilyen esemény teljesen valószínűtlen (*absolutam repugnatiam facti*). Ezen okból kifolyólag a teológusok rendszerint elismerik, hogy a római pápa, ha nyílt eretnekségbe esne, a továbbiakban nem lenne az Egyház tagja, és ezért annak látható fejének sem lehetne nevezni.²³ ”

²⁰ BELLARMINE, ROBERT. *De Romano Pontifice*. II.30.

²¹ Ligouri Szent Alfonz, *Oeuvres Complètes*. 9:232

²² Mansi 52:1109

J. Wilhelm (1913)

„Maga a pápa, ha közismerten bűnös lenne az eretnekségben, megszűnne pápának lenni, mert megszűnne az Egyház tagja lenni.²⁴”

Caesar Badii (1921)

c) A római pápa megválasztására vonatkozó, jelenleg hatályos törvény e pontokra redukálódik:”

Lehetetlen érvényesen megválasztani, és ezért ki vannak zárva a következők: nők, gyerekek, akik nem érték el az értelem korát, akik megrögzött elmebajban szenvednek, akik nincsenek megkeresztelve, eretnekek és skizmatikusok. [...]

„*A pápai hatalom megszűnése.* Ez a hatalom megszűnik: [...] d) közismert és nyíltan vallott *eretnekség* által. Egy nyilvánosan eretnek pápa nem lenne többé az Egyház tagja, és ezen okból kifolyólag nem lehetne többé annak feje.²⁵”

²³ IRAGUI, S. *Manuale Theologiæ Dogmaticæ*. Madrid: Ediciones Studium 1959. 371.

²⁴ WILHELM, J. *Catholic Encyclopedia*. New York: Encyclopedia Press 1913. 7:261. „Heresy” (eretnekség) címszó.

²⁵ BADI, C. *Institutiones Iuris Canonici*. Florence: Fiorentina 1921. 160, 165. (C. Badii kiemelése.)

Dominic Prümmer (1927)

A római pápa hatalma megszűnik: [...] c) *maradandó örület vagy hivatalosan nyilvánvaló eretnokség esetén*. Ez legalábbis valószínű. [...]

Bár a szerzők általában az tanítják, hogy a pápa elveszíti hatalmát a biztos és közismert eretnokség által, de joggal megkérdőjelezhető, hogy ez az eset ténylegesen előfordulhat-e.

Azt a feltételezést alapul véve, hogy a pápa mint *magánszemély* eretnokségbe eshet (hiszen mint pápa, nem tévedhet a hit dolgában, mert tévedhetetlen), a különböző szerzők különböző válaszokat dolgoztak ki arra a kérdésre, hogy ebben az esetben hogyan foszthatna meg a hatalmától. Mindazonáltal egyik válasz sem haladja meg a valószínűség határait.²⁶

F. X. Wernz, P. Vidal (1943)

A közismert és nyíltan vallott eretnokség által a római pápa, ha eretnokségbe esne, pusztán ezen ténynél fogva [*ipso facto*] megfoszthatik a hatalmától és joghatóságától, *még azelőtt*, hogy az Egyház bármiféle magyarázó ítéletet hozna... A pápa, ha nyilvános eretnokségbe esik, *ipso facto* megszűnne az Egyház tagjának lenni; ezért megszűnne az Egyház fejének is lenni.²⁷

²⁶ PRÜMMER, D *Manuale Iuris Canonici*. Fribourg in Briesgau: Herder 1927. 95. (D. Prümmer kiemelése.)

²⁷ WERNZ, F. X., P. Vidal. *Ius Canonicum*. Rome: Gregorian 1943. 2:453.

Udalricus Beste (1946)

Nem kevés kánonjogász azt tanítja, hogy a halálon és a lemondáson kívül a pápai méltóságot a biztos és teljes örület által el lehet veszíteni (ami jogilag a halállal egyenértékű), továbbá leplezetlen és közismert eretnekséggel is. Ez utóbbi esetben a pápa magánál a ténynél fogva elveszítené hatalmát, méghozzá anélkül, hogy ehhez bármiféle ítélet kimondására szükség volna, mert a pápát [azaz Péter trónját] senki sem ítélni meg. Ennek az az oka, hogy azáltal, hogy eretnekségbe esik, a pápa megszűnik az Egyház tagja lenni. Aki pedig nem tagja egy társaságnak, az nyilvánvalóan annak feje sem lehet. A történelemben erre nem találunk példát.²⁸

A. Vermeersch, I. Creusen (1949)

A római pápa hatalma megszűnik:

- *elhalálozás esetén*;
- ha szabadon *lemond* (ami attól függetlenül érvényes, hogy elfogadják-e, lásd 221-es kánon),
- biztos és megkérdőjelezhetetlenül maradandó *örület* esetén,
- közismert *eretnokség* esetén.

Legalábbis a gyakoribb nézet szerint a római pápa magán tanítóként nyilvánvaló eretnokségbe eshet. Ekkor bármiféle ítélet nélkül (hisz a Szent Széket senki sem ítélni meg), automatikusan [*ipso facto*] elveszíti a hatalmát — amivel ő, aki többé már nem tagja az Egyháznak, már nem rendelkezhet. Mégis az ilyen esetet az Egyház iránti isteni gondviselés miatt teljességgel valószínűtlennek kell tartani.²⁹

²⁸ BESTE, U. *Introductio in Codicem*. 3. kiadás. Collegeville: St. John's Abbey Press 1946. Canon 221.

²⁹ VERMEERSCH, A., I. Cruesen. *Epitome Iuris Canonici*. Rome: Dessain 1949. 340.

Eduardus F. Regatillo (1956)

Megszűnik-e a római pápa hivatala: ... (4) közismert nyilvános eretnokség által? A kérdésre öt válasz ismeretes. ”

1. »Egy pápa nem lehet eretnek még magán tanítóként sem.« – Ez jámbor elképzelés, de kevés alapja van.
2. »A pápa már a titkos eretnokség által is elveszti a hivatalát.« – Ez tévedés, mivel aki titokban eretnek, az Egyház tagja lehet.
3. »A pápa nem veszti el a hivatalát nyilvános eretnokség miatt.« – Ez valószínűtlen.
4. »A nyilvános eretnokség miatt a pápa bírói végzés által veszíti el hivatalát.« – De ki hozna meg egy ilyen ítéletet? Az első széket senki nem ítéli meg. 1556-os kánon.
5. »A nyílt eretnokség által a pápa *ipso facto* elveszíti hivatalát.« – Ez az leggyakoribb tanítás, ugyanis [az eretnökké vált pápa] nem lenne az Egyház tagja, és így még kevésbé lehetne annak feje.³⁰

”

---

³⁰ REGATILLO, E. *Institutiones Iuris Canonici*. 5. kiadás Santander: Sal Terrae, 1956. 1:396. (E.F.Regatillo kiemelése.)